

Nr 89.

Av herr **Brandt**, om upptagande av mineralet beryll bland de inmutningsbara mineralen i gruvlagen.

Ett av vår nu gällande gruvlagstiftnings huvudsyftemål är att erbjuda största möjliga lockelse till eftersökande av nya mineralfyndigheter. Det har fastställts, att detta syftemål bäst främjas genom den upptäckta fyndighetens inmutbarhet. Förutsättningen för inmutbarhet är mineralets betydelse för folkhushållningen. Ett mineral av sådan betydelse måste enligt de rön, vetenskapen gjort under de senaste åren, beryll anses vara, varur lättmetallen beryllium vinnes och vilket finnes inom landet i för vårt behov erforderlig mängd. Oaktat denna lättmetalls användbarhet ännu blott ofullständigt hunnit utforskas, har den dock funnit användning på de mest skilda områden: inom *metallurgien* bland annat för framställning av legeringar, t. ex. med koppar till en metall med stålets hårdhet men koppars egenskaper som elektrisk ledare, och för förädling av järn och stål; inom *medicinen* vid behandling av cancer. Enligt experters åsikt tillhör denna lättmetall de material, som äro kallade att spela en viktig roll inom tekniken. Att fylla landets behov av denna metall är ett mål, vars uppnående är väl värt statsmakternas stöd.

I anslutning till vad ovan sagts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära, att mineralet beryll upptages bland de inmutningsbara mineralen i gruvlagen av 3 juni 1938.

Stockholm den 22 januari 1943.

E. G. C. Brandt.